

Briselē, 2018. gada 9. martā
(OR. en)

6804/18

Starpiestāžu lieta:
2017/0138 (CNS)

FISC 103
ECOFIN 206

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
Temats:	Obligātā automātiskā informācijas apmaiņa nodokļu jomā saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām • <i>politiska vienošanās</i>

I. IEVADS

1. Komisija minēto tiesību akta priekšlikumu ¹ iesniedza 2017. gada 21. jūnijā. Galvenais šīs iniciatīvas mērķis ir pastiprināt nodokļu pārredzamību un cīņu pret agresīvu nodokļu plānošanu, spēkā esošajā Padomes Direktīvā 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā ² (DAS) iekļaujot jaunus noteikumus, ar kuriem no dalībvalstīm tiktu prasīts:
 - paredzēt noteikumus, saskaņā ar kuriem "starpniekiem" (piem., nodokļu konsultantiem vai citiem dalībniekiem, kas parasti ir iesaistīti šādu "shēmu" izstrādē, popularizēšanā, organizēšanā vai vadīšanā) valsts kompetentajām iestādēm ir obligāti jāizpauž informācija par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām, kurās ir kāds pārrobežu elements (turpmāk "shēmas"); un

¹ Dok. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² OV L 64, 11.3.2011, 1. lpp., ar grozījumiem.

– nodrošināt, lai dalībvalstu nodokļu iestādes automātiski apmainītos ar šo informāciju ar citu dalībvalstu nodokļu iestādēm, izmantojot mehānismu, kas paredzēts DAS.

2. Šajā tiesību akta priekšlikumā iekļautie aspekti ir vieni no svarīgākajiem jautājumiem ES un plašākā starptautiskajā darba programmā. Savos 2016. gada 25. maija secinājumos par ārējo stratēģiju nodokļu uzlikšanai un pasākumiem pret nodokļu nolīgumu ļaunprātīgu izmantošanu ES Padome Eiropas Komisiju aicināja *"apsvērt likumdošanas iniciatīvas attiecībā uz noteikumiem par obligātu informācijas izpaušanu, ņemot par paraugu ESAO BEPS ¹ 12. darbību, lai ieviestu efektīvākus faktoros, kas mazina stimulus starpniekiem, kuri palīdz shēmās saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai nodokļu apiešanu"*. ²
3. Komisijas priekšlikumā ir kopumā atspoguļoti BEPS 12. darbības elementi, un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā (ESAO) turpinās darbs pie tāda obligātas informācijas izpaušanas noteikumu modeļa, kas attiecas uz nodokļu apiešanas shēmām. Saistībā ar minēto un ņemot vērā gaidāmo G20 finanšu ministru un centrālo banku vadītāju sanākumi, kas 2018. gada 17.–20. martā notiks Buenosairesā, ir svarīgi atgādināt, ka Eiropadomes 2013. gada marta secinājumos ir teikts, ka "[i]r vajadzīga cieša sadarbība ar ESAO un G20, lai izstrādātu starptautiski saskaņotus standartus ar mērķi novērst nodokļu bāzes samazināšanos un peļņas novirzīšanu". ³ Šajā sakarā politiska vienošanās Padomē par šo dosjē būtu svarīgs solis uz priekšu.
4. Viena no Savienības prioritātēm, ko 2014. gada jūnija Eiropadome izvirzīja nākamajiem pieciem gadiem, ir "garantēt taisnīgumu – apkarojot nodokļu nemaksāšanu un krāpšanu nodokļu jomā tā, lai visi taisnīgi maksātu savu nodokļu daļu." ⁴ Turklāt Eiropadome 2014. gada decembrī secināja, ka "ir steidzami jāpastiprina centieni cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu gan globālā, gan ES līmenī." ⁵ 2016. gada jūnijā Eiropadome paziņoja, ka "[c] īna pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju

¹ ESAO Rīcības plānu attiecībā uz nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (BEPS) 2015. gadā apstiprināja G20 finanšu ministru un G20 valstu vadītāji un ES kontekstā atzinīgi novērtēja Ekonomikas un finanšu padome savos 2015. gada decembra "Padomes secinājumos par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (BEPS)" (dok. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, 6. punkts).

² Dok. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, 12. punkts.

³ Dok. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, 6. punkts.

⁴ Dok. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, 2. punkts.

⁵ Dok. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, 3. punkts.

joprojām ir prioritāte gan ES, gan starptautiskā mērogā" ¹, īpaši atsaucoties uz diviem neseniem DAS grozījumiem ².

5. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja savu atzinumu par šo tiesību akta priekšlikumu sniedza 2018. gada 18. janvārī ³, un Eiropas Parlamenta atzinums tika sniegts 2018. gada 1. martā. ⁴

II. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

6. Prezidentvalsts Bulgārija darbu pie šā dosjē ir izvirzījusi par prioritāti, balstoties uz ievērojamo progresu, kādu prezidentvalsts Igaunija ir panākusi Nodokļu jautājumu darba grupā un Augsta līmeņa darba grupā nodokļu jautājumos. Prezidentvalsts Bulgārija savā Nodokļu politikas ceļvedī ir apņēmusies strādāt pie tā, lai jau laikus panāktu vienošanos par šo dosjē. ⁵ 2018. gadā Nodokļu jautājumu darba grupā ir notikušas četras sanāksmes (2018. gada 9. janvārī, 26. janvārī, 8. februārī un 26. februārī). Par šo dosjē 2018. gada 28. februāra sanāksmē sprieda arī Augsta līmeņa darba grupa nodokļu jautājumos, kā arī 2018. gada 7. marta sanāksmē – Pastāvīgo pārstāvju komiteja (II).
7. Visas delegācija piekrīt principam, ka informācijas izpaušana par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām ar pārrobežu dimensiju var būt efektīvs ieguldījums, lai iekšējā tirgū radītu taisnīgas nodokļu politikas vidi, un ka nodokļu iestādēm būtu jādalās ar izpausto informāciju ar līdzīgām iestādēm citās dalībvalstīs.
8. Pastāvīgo pārstāvju komitejas (II) 2018. gada 7. marta sanāksmē lielākā daļa delegāciju varēja piekrist prezidentvalsts kompromisa tekstam, ar ko tās šajā sanāksmē tika iepazīstinātas. Tomēr dažām dalībvalstīm vēl bija atrunas saistībā ar "pazīmi C.1." (sk. šīs piezīmes III daļu), un vienai delegācijai bija atruna par "pazīmes E.3." tekstu.

¹ Dok. EUCO 26/16 CO EUR 5 CONCL 3, 17. punkts.

² Padome paplašināja DAS darbības jomu, ietverot arī automatisku informācijas apmaiņu attiecībā uz nodokļu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu (2015. gadā) un uz pārskatiem par katru valsti saistībā ar lielām starptautiskām uzņēmumu grupām (2016. gadā).

³ Dok. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts.

⁵ Dok. 5668/18 FISC 37, 9. punkts.

9. Tādēļ, ņemot vērā gaidāmo Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmi un lai visām delegācijām kļiedētu vēl atlikušās bažas, prezidentvalsts iesniedz aktualizētu kompromisa tekstu, kas ir izklāstīts šīs piezīmes I pielikumā. Prezidentvalsts arī ierosina direktīvas tekstu papildināt ar Padomes paziņojumu (kā izklāstīts šīs piezīmes II pielikumā), kas tiktu iekļauts tās Padomes sanāksmes protokolā, kurā pieņem šo direktīvu.
10. Prezidentvalsts cer, ka šīs piezīmes III daļā izklāstītais būtiskais jautājums (par "pazīmi C.1.") tiks atrisināts, ka visas delegācijas piekritīs "pazīmes E.3." tekstam un ka Ekonomikas un finanšu padomes 2018. gada marta sanāsmē par kompromisa tekstu būs iespējams panākt politisku vienošanos.

III. BŪTISKS JAUTĀJUMS – *"Pazīme C.1." par ziņojamām shēmām*

11. Viena no "pazīmēm" (ziņojamo "shēmu" apraksti) attiecas arī uz atskaitāmiem pārrobežu maksājumiem ar īpašām iezīmēm (sk. IV pielikuma preambulu un C iedaļas 1. punktu prezidentvalsts izstrādātajā direktīvas projekta kompromisa tekstā).
12. Pastāvīgo pārstāvju komitejas (II) sanāsmē 2018. gada 7. martā saistībā ar "pazīmi C.1." būtībā tika skarti šādi jautājumi:
 - a) IV pielikuma C.1. punkta b) apakšpunkta i) punkts: dažām delegācijām nebija pieņemami, ka viena no to shēmu iezīmēm, kuras pieder pie "pazīmes C.1." ir tā, ka šādu maksājumu saņēmēja jurisdikcijā nav noteikts nekāds uzņēmumu ienākuma nodoklis vai tas ir noteikts ar nulles nodokļa likmi. Minētās delegācijas norāda, ka šāda prasība, ja netiek ierobežota tās darbības joma, radītu administratīvo slogu, kas būtu pārmērīgs salīdzinājumā ar mērķiem, kurus tiecas sasniegt ar grozošo direktīvu. Tomēr lielākā delegāciju daļa pauda uzskatu: tas, ka nav uzņēmumu ienākuma nodokļa vai ka uzņēmumu ienākuma nodoklis ir noteikts ar nulles nodokļa likmi, nodokļu apiešanas shēmām ir pievilcīgas iezīmes, un "pazīmei C.1." uz tām būtu noteikti jāattiecas.

- b) IV pielikuma C.1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts: tā paša iepriekš minētā iemesla dēļ vairākas delegācijas nevarēja piekrist tam, ka "pazīme C.1." attiektos arī uz shēmām, kurās ir iesaistītas jurisdikcijas, kur uzņēmumu ienākuma nodoklis ir noteikts likumiskās nodokļa likmes līmenī, kas ir zemāks nekā 35 % no vidējās likumiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes Eiropas Savienībā. Šajā sakarībā daudzas delegācijas atgādināja, ka tās iebilst pret principu dot atsauci uz likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi kā uz indikatoru, ka pastāv agresīvas nodokļu plānošanas riska iespēja. Savukārt vairākas citas delegācijas pastāvēja uz to, ka šai iezīmei būtu jāpaliek "pazīmes C.1." darbības jomā (C.1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts).
- c) IV pielikuma C.1. punkta c) apakšpunkts: viena delegācija lūdza no šā punkta darbības jomas izslēgt maksājumus, kuriem piemēro "daļēju atbrīvojumu no nodokļa";
- d) IV pielikuma C.1. punkta d) apakšpunkts: dažas delegācijas puda uzskatu, ka, lai samazinātu administratīvo slogu un galveno uzmanību pievērstu tām shēmām, kas rada vislielāko risku, šīs shēmas darbības joma būtu jāierobežo, to attiecinot tikai uz "kaitējošiem preferenciāliem nodokļu režīmiem". Dažas citas delegācijas prasīja, lai šā punkta darbības joma un visas "pazīmes C.1." darbības joma būtu pēc iespējas plašāka.
13. Ir svarīgi ņemt vērā, ka "galvenā ieguvuma testa" darbības joma, kā aprakstīts IV pielikuma preambulā grozošās direktīvas projektā, vēl arvien ir svarīgs "pazīmes C.1." strukturālais elements.¹ Lemjot par to, kuri "pazīmē C.1." aprakstītie shēmu veidi eventuāli būtu pakļaujami "galvenā ieguvuma testam", ir jāatrod pareizais līdzsvars. Dažas delegācijas uzskatīja: ja "pazīmes C.1." aptvertās shēmas nepakļauj "galvenā ieguvuma testam", kompetentās iestādes saņemtu pārāk daudz informācijas, kuru būtu pārāk apgrūtināši apstrādāt, un būtu grūti noteikt nodokļu apiešanas gadījumus. Daudzas delegācijas tieši pretēji norādīja, ka ir svarīgi saglabāt iespējami plašāku "pazīmes C.1." darbības jomu, nepiemērojot "galvenā ieguvuma testu", tādējādi panākot, ka visas šādas informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm notiek automātiski.

¹ Pēc būtības "galvenā ieguvuma tests" ir izturēts un attiecīgā shēma kļūst ziņojama tad, ja galvenais ieguvums vai viens no galvenajiem ieguvumiem, kuru kāda persona cer gūt no ziņojamās shēmas, kas pieder pie "pazīmes C.1.", ir iegūt nodokļu atvieglojumu.

14. Gatavojoties Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmei, prezidentvalsts cer, ka turpmāk izklāstītais kompromisa teksts par "pazīmi C.1." varētu būt pieņemams visām delegācijām. Tas sastāvētu no šādiem grozījumiem:

- pazīme C.1. ietvertu b) apakšpunkta i) punktu (uzņēmumu ienākuma nodoklis ar 0 % likmi vai vispār nepastāv), un šā punkta darbības jomu papildus attiecinātu arī uz gadījumiem, kur uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir "gandrīz nulle";
- b) apakšpunkta ii) punkts (likumiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes līmenis ir zemāks nekā 35 % no vidējās likumiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes Savienībā) tiktu svītrots, ņemot vērā to, ka uz lielāko daļu attiecīgo shēmu faktiski attiektos "pazīmes C.1." pārējā daļa;
- c) apakšpunkta darbības joma attiektos tikai uz maksājumiem, kuriem piemēro pilnīgu atbrīvojumu no nodokļa;
- d) apakšpunkta darbības joma joprojām aptvertu visus preferenciālos nodokļu režīmus, un uz to attiektos "galvenā ieguvuma tests";
- shēmām, uz kurām attiecas iepriekš minētie punkti (b) apakšpunkta i) punkts, c) apakšpunkts un d) apakšpunkts), piemērotu "galvenā ieguvuma testu";

IV. TURPMĀKĀ RĪCĪBA

15. Ņemot vērā iepriekš minēto, prezidentvalsts cer, ka šīs piezīmes I pielikumā izklāstītais teksts kopā ar II pielikumā izklāstīto Padomes paziņojuma projektu varētu būt pieņemams visām delegācijām un pavērtu ceļu tam, ka Ekonomikas un finanšu padomē tiek panākta politiska vienošanās.
16. Tāpēc Padome tiek aicināta:
 - panākt politisku vienošanos par direktīvas projektu, pamatojoties uz šīs piezīmes I pielikumā izklāstīto prezidentvalsts kompromisa tekstu, lai pēc tam, kad tekstu būs pārskatījuši juristi lingvisti, direktīvu varētu pieņemt; un
 - lūgt, lai tās sanāksmes protokolā, kurā tiek pieņemta direktīva, tiktu iekļauts šīs piezīmes II pielikumā izklāstītais Padomes paziņojums.

**PROJEKTS –
PADOMES DIREKTĪVA,**

**ar ko attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā saistībā ar
ziņojamām pārrobežu shēmām groza Direktīvu 2011/16/ES**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. un 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

¹ OV C , , lpp.

² OV C , , lpp.

- (1) Lai ņemtu vērā jaunas iniciatīvas nodokļu pārredzamības jomā Savienības līmenī, Padomes Direktīvā 2011/16/ES ¹ pēdējos gados ir izdarīti vairāki grozījumi. Šajā sakarā ar Padomes Direktīvu 2014/107/ES ² Savienībā tika ieviests Kopējais ziņošanas standarts (KZS) attiecībā uz finanšu konta informāciju. Ar standartu, kas tika izstrādāts ESAO, ir paredzēts automātiski apmainīties ar informāciju par finanšu kontiem, kas ir nerezidentiem, un tiek izveidota sistēma šādai apmaiņai visā pasaulē. Direktīva 2011/16/ES tika grozīta ar Padomes Direktīvu (ES) 2015/2376 ³, ar ko paredzēja automātisko informācijas apmaiņu par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem nodokļu jomā, un ar Padomes Direktīvu (ES) 2016/881 ⁴, ar ko starp nodokļu iestādēm paredzēja obligāto automātisko informācijas apmaiņu par pārskatu sniegšanu attiecībā uz katras valsts starptautiskajiem uzņēmumiem. Apzinoties, cik noderīga nodokļu iestādēm var būt informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, Padomes Direktīvā (ES) 2016/2258 ⁵ dalībvalstīm tika noteikts pienākums nodrošināt nodokļu iestādēm piekļuvi klientu uzticamības pārbaudes procedūrām, ko finanšu iestādes piemēro saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 ⁶. Kaut arī – lai uzlabotu līdzekļus, ko nodokļu iestādes var izmantot, reaģējot uz agresīvu nodokļu plānošanu, – Direktīva 2011/16/ES tika grozīta vairākas reizes, pašreizējā nodokļu sistēmā vēl aizvien ir jāpastiprina konkrēti pārredzamības aspekti.

¹ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

² Padomes Direktīva 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 359, 16.2.2014., 1. lpp.).

³ Padomes Direktīva (ES) 2015/2376 (2015. gada 8. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 332, 18.12.2015., 1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva (ES) 2016/881 (2016. gada 25. maijs), ar ko Direktīvu 2011/16/ES groza attiecībā uz obligātu automātisku informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 146, 3.6.2016., 8. lpp.).

⁵ Padomes Direktīva (ES) 2016/2258 (2016. gada 6. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz nodokļu iestāžu piekļuvi informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu (OV L 342, 16.12.2016., 1. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (2) Dalībvalstīm kļūst arvien grūtāk aizsargāt savas valsts nodokļu bāzes no samazināšanas, jo nodokļu plānošanas struktūras ir kļuvušas īpaši sarežģītas un tajās bieži tiek izmantotas priekšrocības, ko sniedz arvien lielākā gan kapitāla, gan personu mobilitāte iekšējā tirgū. Šīs struktūras parasti sastāv no shēmām, kas ir izveidotas dažādās jurisdikcijās un novirza ar nodokļiem apliekamo peļņu uz labvēlīgāku nodokļu režīmu vai samazina nodokļu maksātāju kopējo maksājamo nodokļu summu. Tā rezultātā dalībvalstis bieži vien saskaras ar ievērojamu nodokļu ieņēmumu samazinājumu, kas tām neļauj piemērot izaugsmi veicinošu nodokļu politiku. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstu nodokļu iestādes iegūtu visaptverošu un būtisku informāciju par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām. Šāda informācija minētajām iestādēm dotu iespēju ātri reaģēt uz kaitējošu nodokļu praksi un novērst nepilnības, piemērojot tiesību aktus vai veicot atbilstošu riska novērtēšanu un nodokļu revīziju. Tomēr tam, ka nodokļu iestādes nereaģē uz paziņoto shēmu, nevajadzētu nozīmēt šādas shēmas akceptēšanu.
- (3) Ņemot vērā to, ka lielākā daļa iespējami agresīvu nodokļu plānošanas shēmu pārsniedz vienas jurisdikcijas robežas, informācijas izpaušana par šādām shēmām nodrošinātu vairāk pozitīvu rezultātu, ja šādas informācijas apmaiņa notiktu arī starp dalībvalstīm. Automātiskā informācijas apmaiņa starp nodokļu iestādēm ir jo īpaši būtiska, lai nodrošinātu informāciju, kas šīm iestādēm ir vajadzīga, lai tās varētu rīkoties tad, kad tās konstatē agresīvu nodokļu praksi.

- (4) Apzinoties, kā pārredzama sistēma uzņēmējdarbības attīstībai varētu palīdzēt novērst nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas iekšējā tirgū, Komisija tika aicināta sākt iniciatīvas attiecībā uz obligātu informācijas izpaušanu par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām atbilstoši ESAO nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (*BEPS*) 12. rīcībai. Eiropas Parlaments šajā kontekstā ir aicinājis uz stingrākiem pasākumiem pret starpniekiem, kas piedalās shēmās, kuru rezultātā var rasties nodokļu apiešana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Svarīgi ir arī atzīmēt, ka 2017. gada 13. maija "G7 Bari deklarācijā par nodokļu noziegumu un citu nelegālu kapitāla plūsmu apkarošanu" ESAO tika lūgta sākt diskusijas par to, kā var vērsties pret shēmām, kuras ir izstrādātas, lai apietu ziņošanu, kas paredzēta saskaņā ar KZS, vai kuru mērķis ir faktiskajiem īpašniekiem nodrošināt aizsardzību attiecībā uz nepārredzamām struktūrām, diskusijās apsverot arī modeli ar obligātas informācijas izpaušanas noteikumiem, pamatojoties uz pieeju, kas tiek piemērota pret apiešanas shēmām, kā izklāstīts BEPS 12. rīcības ziņojumā.
- (5) Jāatgādina, ka daži finanšu starpnieki un citi nodokļu konsultāciju sniedzēji ir acīmredzot aktīvi palīdzējuši saviem klientiem slēpt naudu ārzonās. Turklāt, lai gan KZS, ko ieviesa ar Padomes Direktīvu 2014/107/ES ¹, vismaz attiecībā uz finanšu konta informāciju ir ievērojams panākums pārredzamas nodokļu sistēmas izveidošanā Savienībā, to tomēr var pilnveidot.

¹ Padomes Direktīva 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 359, 16.2.2014., 1. lpp.).

- (6) Informācijas izpaušana par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām ar pārrobežu dimensiju var efektīvi sekmēt centienus izveidot taisnīgu nodokļu vidi iekšējā tirgū. Ņemot vērā iepriekš minēto, noteikt starpniekiem pienākumu informēt nodokļu iestādes par noteiktām pārrobežu shēmām, ko, iespējams, varētu izmantot agresīvai nodokļu plānošanai, būtu solis pareizajā virzienā. Lai izstrādātu visaptverošāku politiku, būtu svarīgi, ka pēc informācijas izpaušanas nodokļu iestādes kā nākamo soli veic informācijas apmaiņu ar līdzīgām iestādēm citās dalībvalstīs. Šādiem pasākumiem būtu arī jāuzlabo KZS efektivitāte. Turklāt būtu ļoti svarīgi nodrošināt Komisijai piekļuvi pietiekamam informācijas daudzumam, lai tā varētu uzraudzīt, vai šī direktīva darbojas pienācīgi. Šāda Komisijas piekļuve informācijai neatbrīvo dalībvalsti no tās pienākumiem paziņot Komisijai par jebkura veida valsts atbalstu.
- (7) Ir atzīts, ka ar informācijas izpaušanu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām būtu lielākas izredzes panākt tās paredzēto atturošo ietekmi, ja attiecīgā informācija pie nodokļu iestādēm nonāktu jau laikus jeb pirms izpaustās shēmas tiek faktiski īstenotas. Lai dalībvalstu pārvaldes iestādēm atvieglotu darbu, pēc tam automātiska informācijas apmaiņa par minētajām shēmām varētu notikt katru ceturksni.
- (8) Lai nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību un novērstu nepilnības ierosinātajā noteikumu sistēmā, izpaušanas pienākums būtu jānosaka visiem dalībniekiem, kuri parasti ir iesaistīti ziņojama pārrobežu darījuma vai šādu darījumu virknes īstenošanas plānošanā, popularizēšanā, organizēšanā vai vadīšanā, kā arī tiem, kas sniedz atbalstu vai konsultācijas. Būtu jāņem vērā arī tas, ka dažos gadījumos izpaušanas pienākums starpniekam nebūtu piemērojams advokāta un klienta saziņas konfidencialitātes dēļ vai tad, ja starpnieka nav, jo, piemēram, nodokļu maksātājs shēmu izstrādā un ievieš iekšēji. Tādējādi būtu ļoti svarīgi, lai tādos gadījumos nodokļu iestādes nezaudētu iespēju saņemt informāciju par nodokļu shēmām, kuras varētu būt saistītas ar agresīvu nodokļu plānošanu. Tāpēc izpaušanas pienākumu vajadzētu pārnest uz nodokļu maksātāju, kurš šādos gadījumos no shēmas gūst labumu.

- (9) Agresīvas nodokļu plānošanas shēmas ir attīstījušās gadiem, līdz kļuvušas arvien sarežģītākas, un tās pastāvīgi tiek pārveidotas un pielāgotas, reaģējot uz aizsardzības pretpasākumiem, ko veic nodokļu iestādes. Ņemot vērā iepriekš minēto, būtu efektīvāk mēģināt noteikt iespējami agresīvas nodokļu plānošanas shēmas, izveidojot tādu darījumu iezīmju un elementu sarakstu, kuri nepārprotami norāda uz nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu nodokļu režīma izmantošanu, nevis definēt agresīvas nodokļu plānošanas jēdzienu. Minētās norādes tiek dēvētas par "pazīmēm".
- (10) Ņemot vērā to, ka galvenajam šādu tiesību aktu mērķim vajadzētu būt – nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, būtu ļoti svarīgi neregulēt Savienības līmenī vairāk, nekā tas ir nepieciešams paredzēto mērķu sasniegšanai. Tāpēc jebkādos kopīgus noteikumus par izpaušanu vajadzētu ierobežot, tos attiecinot tikai uz pārrobežu situācijām, proti, uz situācijām vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai arī dalībvalstī un trešā valstī. Šādos apstākļos, proti, tādēļ, ka ir iespējama ietekme uz iekšējā tirgus darbību, var pamatot nepieciešamību ieviest vienotu noteikumu kopumu, nevis atstāt jautājumu risināšanai valstu līmenī. Dalībvalsts varētu veikt papildpasākumus attiecībā uz līdzīgu ziņošanu valstī, taču nekāda informācija, kas ir iegūta papildus informācijai, kas ir jāziņo saskaņā ar šo direktīvu, nebūtu automātiski jāpaziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Ar minēto informāciju varētu apmainīties pēc pieprasījuma vai spontāni, ievērojot piemērojamos noteikumus.
- (11) Ņemot vērā to, ka izpaustajām shēmām vajadzētu būt ar pārrobežu dimensiju, būtu svarīgi attiecīgajā informācijā dalīties arī ar nodokļu iestādēm citās dalībvalstīs, lai nodrošinātu maksimālu šīs direktīvas efektivitāti atturēšanā no agresīvas nodokļu plānošanas prakses. Mehānisms informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu būtu jāizmanto arī tam, lai starp Savienības nodokļu iestādēm nodrošinātu obligāto un automātisko izpaustās informācijas apmaiņu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām.

- (12) Lai atvieglotu automātisko informācijas apmaiņu un veicinātu efektīvu resursu izmantošanu, informācijas apmaiņa būtu jāveic, izmantojot kopējo sakaru tīklu (*CCN*), ko izveidojusi Savienība. Šajā kontekstā informācija tiktu reģistrēta drošā centrālā direktorijā administratīvai sadarbībai nodokļu jomā. Dalībvalstīm būtu jāīsteno vairāki praktiski pasākumi, ieskaitot pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu visas prasītās informācijas paziņošanu, izveidojot standarta veidlapu. Pasākumos būtu arī jāietver valodas prasību precizēšana paredzētajai informācijas apmaiņai un attiecīga *CCN* jaunināšana.
- (13) Lai pēc iespējas samazinātu izmaksas un administratīvo slogu gan nodokļu iestādēm, gan starpniekiem un nodrošinātu šīs direktīvas efektivitāti atturēšanā no agresīvas nodokļu plānošanas prakses, automātiskās informācijas apmaiņas darbības jomai saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām Savienībā vajadzētu saskanēt ar starptautiskajām norisēm. Lai vērstos pret shēmām, kas ir izstrādātās, lai apietu ziņojumu sniegšanas pienākumus, kuros ir iekļauta automātiska informācijas apmaiņa, būtu jānosaka īpaša pazīme. Šīs pazīmes nolūkos pret nolīgumiem par automātisku finanšu kontu informācijas apmaiņu saskaņā ar EDSO Kopējo ziņošanas standartu (KZS) būtu jāattiecas līdzvērtīgi kā pret tiem ziņojumu sniegšanas pienākumiem, kas ir paredzēti Padomes Direktīvas (ES) 2014/107 8. panta 3.a punktā un I pielikumā. Kad šīs direktīvas daļas tiek piemērotas, lai vērstos pret KZS apiešanas shēmām un shēmām, kurās ir iesaistītas juridiskas personas vai juridiskas shēmas vai jebkādas līdzīgas struktūras, dalībvalstis kā uzskatāmības un interpretācijas materiālu piemērošanas konsekvences nodrošināšanai starp dalībvalstīm varētu izmantot ESAO darbu un konkrētāk tās izstrādāto "Modeli obligātās informācijas izpaušanas noteikumiem, ar ko vēršas pret KZS apiešanas shēmām un nepārredzamām ārzonu struktūrām", un tam pievienotos "Komentārus" tādā mērā, kādā minētie dokumenti ir saskaņoti ar ES tiesību aktiem.

- 13.a) Kaut arī tiešie nodokļi paliek dalībvalstu kompetencē, ir lietderīgi atsaukties uz uzņēmumu ienākuma nodokli nulles vai gandrīz nulles apmērā – vienīgi tādēļ, lai skaidri definētu tās pazīmes darbības jomu, kura attiecas uz shēmām, kas ietver pārrobežu darījumus, par kuriem starpniekiem vai – attiecīgajā gadījumā – nodokļu maksātājiem būtu jāzino saskaņā ar Direktīvu 2011/16/ES un par kuriem kompetentajam iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju automātiski. Turklāt ir lietderīgi atgādināt, ka uz agresīvas nodokļu plānošanas pārrobežu shēmām, kuru galvenais nolūks vai viens no galvenajiem nolūkiem ir iegūt nodokļu priekšrocību, kas ir pretrunā piemērojamo nodokļu tiesību aktu priekšmetam vai nolūkam, attiecas vispārīgais noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, kurš izklāstīts 6. pantā Padomes Direktīvā (ES) 2016/1164, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību.**
- (14) Lai uzlabotu šīs direktīvas izredzes būt efektīvai, dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu, un jānodrošina, ka šīs sankcijas tiešām piemēro praksē, ka tās ir samērīgas un ka tām ir atturoša ietekme.
- (15) Lai nodrošinātu vienveidīgus šīs direktīvas īstenošanas nosacījumus un jo īpaši automātisko informācijas apmaiņu starp nodokļu iestādēm, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras pieņemt standarta veidlapu ar ierobežotu skaitu elementu, tostarp valodu lietojuma kārtību. Tā paša iemesla dēļ Komisijai būtu jāpiešķir arī īstenošanas pilnvaras pieņemt praktiskus pasākumus, kuri ir vajadzīgi, lai jauninātu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ¹.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (16) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ¹ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Jebkurai personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK ² un Regulas (EK) Nr. 45/2001 prasībām.
- (17) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ir jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (18) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, atturot no iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām, nevar pietiekami labi sasniegt, ja dalībvalstis darbojas atsevišķi un nesaskaņoti, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, ņemot vērā to, ka direktīva ir vērsta uz tādu shēmu apkarošanu, kuras ir izstrādātas, lai potenciāli savā labā izmantotu tirgus nepilnības, kas rodas valstu atšķirīgo nodokļu noteikumu mijiedarbībā, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā noteikts minētajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi, jo īpaši ņemot vērā, ka tā attiecas tikai uz shēmām ar pārrobežu dimensiju, proti, shēmām, kas attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti vai arī dalībvalsti un trešo valsti.
- (19) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2011/16/ES,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

1. pants

Direktīvu 2011/16/ES groza šādi:

1) direktīvas 3. pantā:

a) panta 9. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) direktīvas 8. panta 1. punktā un 8.a, 8.aa un 8.aaa pantā – iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Direktīvas 8. panta 1. punktā atsauce uz pieejamo informāciju attiecas uz informāciju, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar minētās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;"

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) pārējos šīs direktīvas noteikumos, izņemot 8. panta 1. un 3.a punktu un 8.a, 8.aa un 8.aaa pantu, – tādas iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana, kas paredzēta šā punkta a) un b) apakšpunktā.";

b) pievieno šādus punktus:

"18) "pārrobežu shēma" ir shēma, kas attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti vai arī dalībvalsti un trešo valsti, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- a) ne visi shēmas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vienā un tai pašā jurisdikcijā;
- b) viens vai vairāki shēmas dalībnieki vienlaikus ir rezidenti nodokļu vajadzībām vairāk nekā vienā jurisdikcijā;
- c) viens vai vairāki shēmas dalībnieki veic darījumdarbību citā jurisdikcijā, izmantojot pastāvīgu iestādi, kura atrodas minētajā jurisdikcijā, un shēma veido visu minētās pastāvīgās iestādes darījumdarbību vai tās daļu;
- d) kādu darbību citā jurisdikcijā veic tāds viens vai vairāki shēmas dalībnieki, kas nav rezidenti nodokļu vajadzībām vai kas nerada pastāvīgu iestādi, kura atrodas minētajā jurisdikcijā;
- e) šādai shēmai ir iespējama ietekme uz automātisko informācijas apmaiņu vai faktisko īpašumtiesību identificēšanu.

Direktīvas 3. panta 18.–26. punktā, 8.aaa pantā un IV pielikumā shēma ietver arī shēmu virkni. Shēma var ietvert vairākus posmus vai daļas.

19) "ziņojama pārrobežu shēma" ir ikviena pārrobežu shēma, kam ir vismaz viena no IV pielikumā izklāstītajām pazīmēm;

20) "pazīme" ir kādas pārrobežu shēmas elements vai iezīme, kas norāda uz iespējamu nodokļu apiešanas risku, kā uzskaitīts IV pielikumā;

- 21) "starpnieks" ir ikviena persona, kas plāno, popularizē, organizē vai dara pieejamu ziņojamu pārrobežu shēmu īstenošanai vai vada tās īstenošanu.

Starpnieks ir arī ikviena persona, kura, ņemot vērā attiecīgos faktus un apstākļus un pamatojoties uz pieejamo informāciju un attiecīgajām speciālajām zināšanām un izpratni, kas vajadzīga, lai sniegtu šādus pakalpojumus, zina vai var pamatoti uzskatīt, ka zina, ka tā ir tieši vai ar citu personu palīdzību sniegusi palīdzību, atbalstu vai konsultācijas attiecībā uz to, lai plānotu, popularizētu, organizētu, darītu pieejamu ziņojamu pārrobežu shēmu īstenošanu vai vadītu tās īstenošanu. Ikvienai personai ir tiesības sniegt pierādījumus pat to, ka šī persona nezināja vai ka nevar pamatoti uzskatīt, ka tā zināja, ka bija iesaistīta ziņojamā pārrobežu shēmā. Šajā nolūkā persona var atsaukties uz visiem attiecīgajiem faktiem un apstākļiem, kā arī pieejamo informāciju un tās attiecīgajām speciālajām zināšanām un izpratni.

Persona, kuru atzīst par starpnieku, atbilst vismaz vienam no šādiem papildu nosacījumiem:

- a) tā ir rezidente nodokļu vajadzībām kādā no dalībvalstīm;
 - b) tai ir pastāvīga iestāde kādā dalībvalstī, un caur šo iestādi tiek sniegti pakalpojumi attiecībā uz shēmu;
 - c) tā ir inkorporēta kādā no dalībvalstīm vai tās darbību reglamentē kādas dalībvalsts tiesību akti;
 - d) tā ir reģistrēta kādā profesionālajā apvienībā, kura ir saistīta ar juridiskiem, nodokļu vai konsultāciju pakalpojumiem kādā dalībvalstī;
- 22) "attiecīgais nodokļu maksātājs" ir ikviena persona, kurai ziņojama pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanas nolūkā vai kura ir gatava īstenot ziņojamu pārrobežu shēmu vai ir īstenojusi šādas shēmas pirmo posmu;

23) direktīvas 8.aaa pantā "saistīts uzņēmums" ir persona, kura ir saistīta ar citu personu vismaz vienā no šādiem veidiem:

- a) persona piedalās citas personas pārvaldībā tādējādi, ka var ievērojami ietekmēt šo citu personu;
- b) persona piedalās citas personas kontrolē ar līdzdalību, kas pārsniedz 25 % balsstiesību;
- c) persona piedalās citas personas kapitālā ar īpašumtiesībām, kas tieši vai netieši pārsniedz 25 % kapitāla;
- d) personai ir tiesības uz vismaz 25 % citas personas peļņas.

Ja vienas un tās pašas personas pārvaldībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā – kā minēts iepriekš – piedalās vairāk par vienu personu, par saistītu uzņēmumu uzskata visas attiecīgās personas.

Ja vairāku personu pārvaldībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā – kā minēts iepriekš – piedalās vienas un tās pašas personas, par saistītu uzņēmumu uzskata visas attiecīgās personas.

Šajā apakšpunktā personu, kas attiecībā uz balsstiesībām vai kapitālu kādā vienībā rīkojas kopā ar citu personu, uzskata par tādu, kas tur līdzdalību visās balsstiesībās vai kapitālā minētajā vienībā, kurā līdzdalību tur minētā cita persona.

Netiešas līdzdalības gadījumā to, vai ir izpildīti c) apakšpunktā minētie nosacījumi, nosaka, sareizinot līdzdalības likmes secīgos līmeņos. Ja persona tur vairāk nekā 50 % balsstiesību, uzskata, ka tā tur 100 % balsstiesību.

Personu, viņas laulāto un viņas augšupējos vai lejupējos radniekus uzskata par vienu personu;

- 24) [...]
- 25) "tirgojama shēma" ir pārrobežu shēma, kas ir plānota, popularizēta, gatava īstenošanai vai darīta pieejama īstenošanai bez vajadzības veikt būtiskus pielāgojumus;
- 26) "individualizēta shēma" ir jebkādas pārrobežu shēma, kas nav tirgojama shēma.

- 2) direktīvas II nodaļas II iedaļā pievieno šādu pantu:

"8.aaa pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par ziņojamām pārrobežu shēmām darbības joma un nosacījumi

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu starpniekiem iesniegt kompetentajām nodokļu iestādēm informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, kura tiem ir zināma, ir to rīcībā vai kontrolē, trīsdesmit dienu laikā, sākot no:
 - a) nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanai, vai
 - b) nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir gatava īstenošanai, vai
 - c) brīža, kad ir uzsākts ziņojamās pārrobežu shēmas īstenošanas pirmais posms, atkarībā no tā, kurš apstāklis iestājas vispirms.

Neatkarīgi no pirmās daļas 3. panta 21. punkta otrajā daļā minētajiem starpniekiem arī pieprasa iesniegt informāciju trīsdesmit dienu laikā, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad viņi tieši vai ar citu personu palīdzību ir snieguši palīdzību, atbalstu vai konsultācijas.

- 1.a Tirgojamu shēmu gadījumā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus nolūkā pieprasīt, lai starpnieks reizi trijos mēnešos sniegtu periodisku ziņojumu ar atjauninājumu, kas satur jaunu ziņojamu informāciju, kura minēta 6. punkta a), d), g) un h) apakšpunktā un kura kļuvusi pieejama kopš pēdējā ziņojuma iesniegšanas.

- 1.b Ja starpniekam ir pienākums informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām iesniegt vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tas šādu informāciju iesniedz tikai tajā dalībvalstī, kura ir pirmā turpmākajā uzskaitījumā:
- a) dalībvalstī, kurā starpnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām;
 - b) dalībvalstī, kurā starpniekam ir pastāvīga iestāde, caur kuru tiek sniegti pakalpojumi attiecībā uz shēmu;
 - c) dalībvalstī, kurā starpnieks ir inkorporēts vai kuras tiesību akti reglamentē tā darbību;
 - d) dalībvalstī, kurā starpnieks ir reģistrēts kādā profesionālajā apvienībā, kura ir saistīta ar juridiskiem, nodokļu vai konsultāciju pakalpojumiem.
- 1.c Ja, ievērojot 1.b punktu, ir pienākums sniegt vairākus ziņojumus, starpnieku atbrīvo no informācijas iesniegšanas pienākuma, ja tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka tā pati informācija ir iesniegta citā dalībvalstī.
2. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai piešķirtu starpniekiem tiesības uz atbrīvojumu no pienākuma iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, ja ziņošanas pienākums pārkāptu tiesības uz advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Šādos apstākļos katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai pieprasītu starpniekiem nekavējoties paziņot ikvienam citam starpniekam vai – ja šāda starpnieka nav – attiecīgajam nodokļu maksātājam par tā pienākumu atklāt informāciju saskaņā ar 2.a punktu.

Starpniekiem var piešķirt pirmajā daļā minētās tiesības uz atbrīvojumu tikai tiktāl, ciktāl tie darbojas saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, kuros ir definēta viņu profesija.

- 2.a Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad nav starpnieka vai starpnieks paziņo attiecīgajam nodokļu maksātājam vai citam starpniekam par atbrīvojuma piemērošanu saskaņā ar 2. punktu, – pienākums iesniegt informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu attiecas uz šo citu informēto starpnieku vai – ja šāda starpnieka nav – uz attiecīgo nodokļu maksātāju.
- 2.b Attiecīgais nodokļu maksātājs, uz kuru attiecas ziņošanas pienākums, iesniedz informāciju trīsdesmit dienu laikā, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanai minētajam attiecīgajam nodokļu maksātājam vai ir gatava, lai attiecīgais nodokļu maksātājs to varētu īstenot, vai kad ir uzsākts tās īstenošanas pirmais posms saistībā ar attiecīgo nodokļu maksātāju, atkarībā no tā, kurš apstāklis iestājas vispirms.

Ja attiecīgajam nodokļu maksātājam ir pienākums informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu iesniegt vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tas šādu informāciju iesniedz tikai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kura ir pirmā turpmākajā uzskaitījumā:

- i) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
- ii) dalībvalsts, kurā attiecīgajam nodokļu maksātājam ir pastāvīga iestāde, kas gūst labumu no shēmas;
- iii) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs saņem ienākumus vai gūst peļņu, lai gan attiecīgais nodokļu maksātājs nevienā dalībvalstī nav rezidents nodokļu vajadzībām un tam nevienā dalībvalstī nav pastāvīgas iestādes;
- iv) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs veic kādu darbību, lai gan attiecīgais nodokļu maksātājs nevienā dalībvalstī nav rezidents nodokļu vajadzībām un tam nevienā dalībvalstī nav pastāvīgas iestādes.

- 2.c Ja, ievērojot 2.b punktu, ir pienākums sniegt vairākus ziņojumus, attiecīgo nodokļu maksātāju atbrīvo no informācijas iesniegšanas pienākuma, ja tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka tā pati informācija ir iesniegta citā dalībvalstī.
3. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad ir vairāki starpnieki, – pienākums iesniegt informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu attiecas uz visiem starpniekiem, kas ir iesaistīti vienā un tai pašā ziņojamajā pārrobežu shēmā.

Starpnieks tiek atbrīvots no informācijas iesniegšanas pienākuma tikai tiktāl, ciktāl tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka to pašu informāciju, kas minēta 6. punktā, jau ir iesniedzis cits starpnieks.

- 3.a Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad ziņošanas pienākums attiecas uz attiecīgo nodokļu maksātāju un kad ir vairāki attiecīgie nodokļu maksātāji, – attiecīgais nodokļu maksātājs, kas iesniedz informāciju saskaņā ar 2.a punktu, ir tas, kurš ir pirmais turpmākajā uzskaitījumā:

- (i) attiecīgais nodokļu maksātājs, kurš vienojies par ziņojamo pārrobežu shēmu ar starpnieku;
- (ii) attiecīgais nodokļu maksātājs, kurš vada shēmas īstenošanu.

Ikviens attiecīgais nodokļu maksātājs tiek atbrīvots no informācijas iesniegšanas pienākuma tikai tiktāl, ciktāl tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka to pašu informāciju, kas minēta 6. punktā, jau ir iesniedzis cits attiecīgais nodokļu maksātājs.

- 3.b Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai katram attiecīgajam nodokļu maksātājam pieprasītu iesniegt nodokļu iestādei informāciju par to, kā tas ir izmantojis shēmu katrā gadā, kad tā izmantota.
4. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu starpniekiem un attiecīgajiem nodokļu maksātājiem iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, kuru pirmais posms īstenots laikposmā no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas līdz tās piemērošanas sākuma dienai. Starpnieki un attiecīgie nodokļu maksātāji attiecīgi iesniedz informāciju par minētajām ziņojamajām pārrobežu shēmām līdz 2020. gada 31. augustam.
5. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā iesniegta informācija saskaņā ar šā panta 1. līdz 4. punktu, veicot automātisku informācijas apmaiņu, paziņo šā panta 6. punktā minēto informāciju visu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar praktiskajiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu.

6. Informācijā, kas dalībvalstij jāpaziņo saskaņā ar 5. punktu, ietver attiecīgi šādus datus:
- a) starpnieku un attiecīgo nodokļu maksātāju identifikācija, tostarp vārds un uzvārds / nosaukums, dzimšanas datums un vieta (fiziskas personas gadījumā), rezidences vieta nodokļu vajadzībām un nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (NMIN), un – attiecīgā gadījumā – personas, kuras ir ar attiecīgo nodokļu maksātāju saistīti uzņēmumi;
 - b) informācija par IV pielikumā izklāstītajām pazīmēm, kuru dēļ par pārrobežu shēmu ir jāziņo;
 - c) kopsavilkums par ziņojamās pārrobežu shēmas saturu, tostarp tās vispārzināmais nosaukums, ja tāds ir, un īss, vispārīgs apraksts par attiecīgo darījumdarbību vai shēmām, neizraisot komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa izpaušanu vai tādas informācijas izpaušanu, kuras izpaušana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai;
 - d) datums, kad ir uzsākts vai tiks uzsākts ziņojamās pārrobežu shēmas īstenošanas pirmais posms;
 - e) informācija par valsts noteikumiem, kuri veido ziņojamās pārrobežu shēmas pamatu;
 - f) ziņojamās pārrobežu shēmas vērtība;
 - g) tās attiecīgā(-o) nodokļu maksātāja(-u) dalībvalsts un jebkuru citu dalībvalstu identifikācija, uz kurām varētu attiekties ziņojamā pārrobežu shēma;
 - h) jebkuru tādu citu personu – ja tādas ir – identifikācija dalībvalstī, kuras varētu ietekmēt ziņojamā pārrobežu shēma, norādot, ar kurām dalībvalstīm šādas personas ir saistītas.

- 6.a Tas, ka nodokļu iestāde nereaģē uz ziņojamu pārrobežu shēmu, nenozīmē jebkādu piekrišanu šīs shēmas derīgumam vai tās nodokļu režīmam.
7. Lai veicinātu šā panta 5. punktā minētās informācijas apmaiņu, Komisija kopā ar procedūru, ar ko nosaka 20. panta 5. punktā paredzēto standarta veidlapu, pieņem praktiskus pasākumus, kuri vajadzīgi šā panta īstenošanai, tostarp pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu šā panta 6. punktā izklāstītās informācijas paziņošanu.
8. Komisijai nav piekļuves 6. punkta a), c) un h) apakšpunktā minētajai informācijai.
9. Automātiskā informācijas apmaiņa notiek viena mēneša laikā no tā ceturkšņa beigām, kurā informācija tika iesniegta. Pirmo reizi informāciju paziņo līdz 2020. gada 31. oktobrim.";

3) direktīvas 20. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Komisija pieņem standarta veidlapu, ietverot valodu lietojuma kārtību, saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru šādos gadījumos:

- a) automātiskajai informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu saskaņā ar 8.a pantu – līdz 2017. gada 1. janvārim;
- b) automātiskajai informācijas apmaiņai par ziņojamām pārrobežu shēmām saskaņā ar 8.aaa pantu – līdz 2019. gada 30. jūnijam.

Minētās standarta veidlapas nepārsniedz 8.a panta 6. punktā un 8.aaa panta 6. punktā minētos informācijas apmaiņas elementus un citas šādas saistītas jomas, kas saistītas ar šiem elementiem, kuri ir vajadzīgi, lai sasniegtu attiecīgi 8.a panta un 8.aaa panta mērķus.

Pirmajā daļā minētā valodu lietojuma kārtība neliedz dalībvalstīm paziņot 8.a un 8.aaa pantā minēto informāciju jebkurā Savienības oficiālajā valodā. Tomēr minētajā valodu lietojuma kārtībā var būt paredzēts, ka galvenie šādas informācijas elementi tiek nosūtīti arī citā Savienības oficiālajā valodā.";

4) direktīvas 21. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.a panta 1. un 2. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automatisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Komisija līdz 2019. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.aaa panta 5., 6. un 7. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automatisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktorijā. Arī Komisijai ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktorijā, tomēr saskaņā ar ierobežojumiem, kuri izklāstīti 8.a panta 8. punktā un 8.aaa panta 8. punktā. Komisija pieņem vajadzīgos praktiskos pasākumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

Kamēr minētais drošais centrālais direktorijs vēl nedarbojas, 8.a panta 1. un 2. punktā un 8.aaa panta 5., 6. un 7. punktā paredzēto automatisko informācijas apmaiņu veic saskaņā ar šā panta 1. punktu un piemērojamiem praktiskajiem pasākumiem.";

5) direktīvas 23. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalstis nosūta Komisijai gada novērtējumu par 8., 8.a, 8.aa un 8.aaa pantā minētās automātiskās informācijas apmaiņas efektivitāti, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem minētā gada novērtējuma paziņojuma formātu un nosacījumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.";

6) direktīvas 25.a pantu aizstāj ar šādu:

"25.a pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un attiecas uz 8.aa un 8.aaa pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.";

- 7) direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu:

"27. pants

Ziņojuma sniegšana

- 1) Reizi piecos gados pēc 2013. gada 1. janvāra Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.
 - 2) Reizi divos gados pēc 2020. gada 1. jūlija dalībvalstis un Komisija izvērtē, cik relevanti ir IV pielikums, un Komisija iesniedz ziņojumu Padomei. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu.";
- 8) direktīvai pievieno IV pielikumu, kura teksts ir iekļauts šīs direktīvas pielikumā."

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

"IV PIELIKUMS PAZĪMES

Vispārīgās pazīmes A kategorijā un īpašās pazīmes B kategorijā un C kategorijas 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, [...] c) un d) apakšpunktā var ņemt vērā tikai tad, ja tās iztur "galvenā ieguvuma testu".

Galvenā ieguvuma tests

Testu uzskata par izturētu, ja var noteikt, ka galvenais ieguvums vai viens no galvenajiem ieguvumiem, ko, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, persona pamatoti var sagaidīt izrietam no shēmas, ir iegūt nodokļu priekšrocību.

Saistībā ar pazīmi C kategorijas 1. punktā tas, ka pastāv C kategorijas 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, [...] c) vai d) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, pats par sevi nevar būt par iemeslu secinājumam, ka shēma iztur galvenā ieguvuma testu.

A. Vispārīgās pazīmes, kas ir saistītas ar galvenā ieguvuma testu

1. Shēma, kur attiecīgais nodokļu maksātājs vai shēmas dalībnieks apņemas ievērot konfidencialitātes nosacījumu, saskaņā ar kuru tam var pieprasīt neizpaust citiem starpniekiem vai nodokļu iestādēm to, kā ar šo shēmu var nodrošināt nodokļu priekšrocību.
2. Shēma, kur starpniekam ir tiesības saņemt maksu (vai procentus, atlīdzību par finanšu izmaksām un citiem maksājumiem) par shēmu, un šī maksa ir noteikta atkarībā no:
 - a) nodokļu priekšrocības apmēra, kas izriet no shēmas; vai
 - b) tā, vai no shēmas faktiski tiek iegūta kāda nodokļu priekšrocība. Tas ietvertu pienākumu starpniekam daļēji vai pilnībā atlīdzināt maksas, ja paredzētā nodokļu priekšrocība, kas izriet no shēmas, netiek daļēji vai pilnīgi iegūta.
3. Shēma, kas ietver būtībā standartizētu dokumentāciju un/vai struktūru un kas ir pieejama vairāk nekā vienam attiecīgajam nodokļu maksātājam bez nepieciešamības veikt būtiskus pielāgojumus, lai to īstenotu.

B. Īpašas pazīmes, kas ir saistītas ar galvenā ieguvuma testu

1. Shēma, kurā shēmas dalībnieks veic mākslīgas darbības, kas ietver zaudējumus nesoša uzņēmuma iegādi, šāda uzņēmuma galvenās darbības pārtraukšanu un tās zaudējumu izmantošanu nolūkā samazināt tā nodokļu saistības, tostarp, pārvedot minētos zaudējumus uz citu jurisdikciju vai paātrinot minēto zaudējumu izmantošanu.
2. Shēma, kas ietekmē ienākuma pārvēršanu kapitālā, dāvinājumos vai citās ieņēmumu kategorijās, kurām tiek piemērots zemāks nodoklis vai atbrīvojums no nodokļa.
3. Shēma, kas ietver apļveida darījumus, ar kuriem aktīvus pārdod, tos vēlāk atpērkot vai iegādājoties to vietā līdzīgus aktīvus par tādu pašu cenu, proti, izmantojot iestarpinātas struktūras bez citas primāras komerciālas funkcijas vai darījumus, kas kompensē vai aizstāj viens otru vai kam ir citas līdzīgas iezīmes.

C. Īpašas pazīmes, kas saistītas ar pārrobežu darījumiem

1. Shēma, kas ietver atskaitāmus pārrobežu maksājumus, ko veic starp diviem vai vairākiem saistītiem uzņēmumiem, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) saņēmējs nav rezidents nodokļu vajadzībām nevienā nodokļu jurisdikcijā;
 - b) lai gan saņēmējs ir rezidents nodokļu vajadzībām kādā jurisdikcijā, šī jurisdikcija:
 - i) neapliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli vai apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli ar **likmi** nulles **vai gandrīz nulles** apmērā [...]; vai
 - ii) [...]
 - iii) ir iekļauta sarakstā ar trešo valstu jurisdikcijām, kuras dalībvalstis kopīgi vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas satvarā ir novērtējušas kā tādas, kas nesadarbojas;
 - c) maksājumam tiek piemērots [...] pilnīgs atbrīvojums no nodokļa jurisdikcijā, kurā saņēmējs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
 - d) maksājumam tiek piemērots preferenciāls nodokļu režīms jurisdikcijā, kurā saņēmējs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
2. Atskaitījumi par vienu un to pašu aktīva amortizāciju tiek pieprasīti vairāk nekā vienā jurisdikcijā.

3. Atbrīvojums no nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz vienu un to pašu ienākuma vai kapitāla posteni tiek pieprasīts vairāk nekā vienā jurisdikcijā.
 4. Pastāv shēma, kas ietver aktīvu pārvešanu, ja pastāv būtiska atšķirība starp summu, ko uzskata par maksājamu par aktīviem minētajās iesaistītajās jurisdikcijās.
- D. Īpašas pazīmes attiecībā uz automātisku informācijas apmaiņu un faktiskajām īpašumtiesībām
1. Shēma, kuras rezultātā var tikt vājināts ziņošanas pienākums saskaņā ar tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Savienības tiesību aktus, vai jebkādiem ekvivalentiem nolīgumiem par finanšu kontu informācijas automātisku apmaiņu, tostarp nolīgumiem ar trešām valstīm, vai kura izmanto apstākli, ka šādu tiesību aktu vai nolīgumu nav. Šādas shēmas ietver vismaz turpmāk uzskaitīto:
 - a) tāda konta, produkta vai ieguldījuma izmantošana, kurš nav vai neparedz būt finanšu konts, bet kuram ir pazīmes, kas ir būtiski līdzīgas finanšu konta pazīmēm;
 - aa) finanšu kontu vai aktīvu pārvešana uz jurisdikcijām, kurām nav saistoša finanšu kontu informācijas automātiska apmaiņa ar attiecīgā nodokļu maksātāja rezidences vietas valsti, vai šādu jurisdikciju izmantošana;
 - b) ienākuma un kapitāla pārklasificēšana produktos vai maksājumos, uz kuriem finanšu kontu informācijas automātiska apmaiņa neattiecas;
 - c) finanšu iestādes vai finanšu konta, vai tajos esošo aktīvu pārvešana vai pārvēršana finanšu iestādē vai finanšu kontā, vai aktīvos, uz kuriem neattiecas ziņošana saistībā ar finanšu kontu informācijas automātisko apmaiņu;

- d) tādu juridisku vienību, shēmu vai struktūru izmantošana, kuras izskauž vai paredz izskaust ziņošanu par vienu vai vairākiem Konta turētājiem vai Kontrolējošajām personām saskaņā ar finanšu kontu informācijas automātisko apmaiņu;
 - e) shēmas, kuras vājina uzticamības pārbaudes procedūras, ko izmanto finanšu iestādes, lai izpildītu savu pienākumu paziņot finanšu kontu informāciju, vai kuras izmanto nepilnības šādās procedūrās, tostarp tādu jurisdikciju izmantošana, kurās ir nepietiekami vai vāji nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas tiesību aktu izpildes režīmi vai vājas pārredzamības prasības attiecībā uz juridiskām personām vai juridiskiem veidojumiem.
2. Shēma, kas ietver nepārredzamu juridisko vai faktisko īpašumtiesību ķēdi, kurā izmanto personas, juridiskus veidojumus vai struktūras:
- a) kas neveic reālu ekonomisku darbību, kura balstītos uz pietiekamu personālu, aprīkojumu, aktīviem un telpām; un
 - b) kas ir inkorporēti, pārvaldīti, rezidējoši, kontrolēti vai veic uzņēmējdarbību jurisdikcijā, kas nav rezidences vietas jurisdikcija vienam vai vairākiem tādu aktīvu faktiskajiem īpašniekiem, kuru turētājs ir šādas personas, juridiski veidojumi vai struktūras; un
 - c) ja šādu personu, juridisku veidojumu vai struktūru faktiskie īpašnieki, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, ir padarīti par neidentificējamiem.

- E. Īpašas pazīmes attiecībā uz transfertcenu noteikšanu
1. Shēma, kas ietver vienpusēju aizsardzības noteikumu izmantošanu.
 2. Shēma, kas ietver grūti novērtējamu nemateriālo aktīvu pārvešanu. Grūti novērtējamu nemateriālo aktīvu (*HTVI*) jēdziens ietver nemateriālus aktīvus vai tiesības uz nemateriāliem aktīviem, kuriem brīdī, kad tos pārved starp saistītiem uzņēmumiem,
 - (i) nepastāv uzticami salīdzināmi aktīvi, un
 - (ii) darījumu noslēgšanas brīdī prognozes par nākotnes naudas plūsmām vai gaidāmo ienākumu, kas izriet no pārvestā nemateriālā aktīva, vai pieņēmumi, kurus izmanto nemateriālā aktīva vērtēšanā, ir ļoti nenoteikti, kā rezultātā ir sarežģīti paredzēt to, cik pozitīvs būs nemateriālā aktīva galarezultāts tā pārvešanas brīdī.
 3. Shēma, kas ietver funkciju un/vai risku, un/vai aktīvu [...] pārrobežu pārvešanu grupas iekšienē, ja [...] **pārvedēja vai pārvedēju paredzētā ikgadējā peļņa pirms procentu maksājumiem un nodokļiem (*EBIT*) trīs gadu laikā pēc pārvešanas ir mazāka nekā 50 % no šā pārvedēja vai pārvedēju paredzētās ikgadējās *EBIT*, ja pārvešana nebūtu tikusi veikta.**

PADOMES PAZIŅOJUMS IEKĻAUŠANAI PROTOKOLĀ

Lai nodrošinātu pietiekami vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz efektīvu informācijas apmaiņu un pilnīgu pārredzamību attiecībā uz Kopējā ziņošanas standarta (KZS) apiešanas shēmām, Padome pauž stingru politisku atbalstu rīcībai starptautiskā līmenī nolūkā plaši piemērot obligātās informācijas izpaušanas noteikumus, kas vērsti uz KZS apiešanas shēmu un nepārredzamu struktūru novēršanu.
